

Sygn. akt V CSK 424/06

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa Ł. P.

przeciwko J. J., J. S. i J. Ł.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 18 maja 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 18 maja 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił naruszenie prawa materialnego – art. 65 § 1 i 2 k.c., art. 363 § 1 w zw. z art. 65 § 2 k.c. i wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. uzasadnienie uchwały Połączonych Izb – Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Obowiązek ten nie został spełniony. Skarżący ograniczył się jedynie do przedstawienia pytania „czy opatrzenie podpisem dokumentu, co do którego istniał ustawowy obowiązek podpisania, bez podpisania którego dokument nie nabyłby cech dokumentu w rozumieniu ustawy, co z kolei pociągałoby ze sobą niekorzystne skutki w sferze majątkowej podpisującego, a (dokumentu) uzupełnionego przy tym przez jego wystawcę o treść mogącą wskazywać na zamiar zawarcia kontraktu,

może uchodzić za oświadczenie woli nakierowane w wywołanie skutków prawnych, dla jakich udokumentowania dokumentów z natury swej nie służy?"

Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego na tle art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie kasacji ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Konieczne jest wyjaśnienie, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określenie, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (por. np. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Pogląd ten pozostaje aktualny po wejściu w życie przepisów o skardze kasacyjnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).